

CONGRESO DE
LOS DIPUTADOS

A LA MESA DEL CONGRESO DE LOS DIPUTADOS

La Diputada **Etna Estrems Fayos** del Grupo Parlamentario **REPUBLICANO**, al amparo de lo dispuesto en el artículo 185 y siguientes del Reglamento de la Cámara, formula al Gobierno español las siguientes preguntas y **solicita su respuesta por escrito**.

Congreso de los Diputados, a 11 de junio de 2026

Etna Estrems Fayos

Diputada

G.P. Republicano

La convivencia con animales de compañía constituye una realidad social plenamente consolidada en el Estado español. Según los últimos datos disponibles, más del 40% de los hogares conviven con al menos un animal de compañía, una cifra que representa a millones de personas para las que los animales forman parte de su entorno familiar y afectivo. Esta realidad ha experimentado un crecimiento sostenido en las últimas décadas y se ha convertido en un elemento estructural de la vida cotidiana de una parte muy significativa de la población.

Esta evolución social también ha tenido un reflejo en el ámbito normativo. En los últimos años, tanto el ordenamiento jurídico estatal como las políticas públicas han avanzado hacia un mayor reconocimiento de los animales de compañía, culminando con su consideración legal como seres dotados de sensibilidad. Este cambio responde a una demanda social ampliamente compartida y ha supuesto la adopción de nuevas medidas orientadas a promover la tenencia responsable, la protección de los animales y la prevención del abandono.

Sin embargo, a pesar de esta evolución social y jurídica, muchas personas siguen encontrando dificultades para acceder a una vivienda de alquiler por el simple hecho de convivir con animales de compañía. En un contexto marcado por la escasez de oferta y el sostenido incremento de los precios de la vivienda, la negativa de numerosos propietarios e intermediarios inmobiliarios a aceptar animales se convierte en una barrera añadida que restringe aún más las opciones residenciales disponibles para una parte importante de la ciudadanía.

Esta problemática ha adquirido una creciente relevancia en el debate público. Durante los últimos meses, varios medios de comunicación se han hecho eco de las dificultades que afrontan muchas familias para encontrar viviendas de alquiler que admitan animales de compañía, así como de las consecuencias personales y sociales que se derivan. En territorios con elevada tensión residencial, esta situación resulta especialmente grave, ya que reduce de forma significativa las posibilidades de acceder a una vivienda adecuada.

Al mismo tiempo, las entidades de protección animal y profesionales del sector señalan que las dificultades relacionadas con la vivienda constituyen una de las causas recurrentes de cesión forzada de animales y, en algunos casos, de abandono. Esta realidad genera un impacto negativo tanto sobre el bienestar de los animales como sobre las personas que se ven obligadas a renunciar a la convivencia con ellos por motivos estrictamente residenciales.

Sin embargo, la regulación actual de los arrendamientos urbanos en el Estado español, en el marco de la Ley de Arrendamientos Urbanos, permite la inclusión de cláusulas contractuales que prohíben la tenencia de animales de compañía en viviendas de alquiler, así como la posibilidad de que las personas propietarias excluyan potenciales arrendatarios por este motivo.

Esta situación contrasta con la evolución social y normativa descrita y plantea interrogantes sobre la adecuación del actual marco regulador a una realidad cada vez más extendida. Asimismo, genera posibles situaciones de desigualdad en el acceso a la vivienda y de inseguridad jurídica para las personas arrendatarias.

Por otra parte, varios países de nuestro entorno europeo han desarrollado modelos más equilibrados que limitan las prohibiciones generales relativas a los animales de compañía o exigen que éstas estén debidamente justificadas. Por ejemplo, Francia reconoce legalmente el derecho de los arrendatarios a convivir con animales de compañía en las viviendas destinadas a residencia habitual, por lo que las prohibiciones generales incluidas en los contratos de arrendamiento son consideradas inaplicables. En Alemania, los tribunales han limitado la posibilidad de establecer prohibiciones generales de animales de compañía, exigiendo una valoración caso por caso que tenga en cuenta las circunstancias concretas de la vivienda y del animal. En Reino Unido la reciente reforma del alquiler establece que los propietarios no pueden rechazar de forma irrazonable las solicitudes de los arrendatarios para tener animales de compañía. El sistema pasa de la prohibición general a la obligación de justificar la negativa.

Estas experiencias muestran que es posible compatibilizar los derechos de las personas propietarias con los derechos y necesidades de las personas arrendatarias que conviven con animales.

Por todo ello resulta pertinente analizar si la normativa vigente responde adecuadamente a la realidad social actual y si es necesario impulsar medidas que permitan garantizar un equilibrio más adecuado entre el derecho a la vivienda, la tenencia responsable de animales de compañía y los derechos de las personas propietarias.

Por todo lo expuesto, se formulan las siguientes preguntas al Gobierno:

1. ¿Es consciente el Gobierno del impacto que las cláusulas de prohibición de animales

- de compañía en los contratos de alquiler tienen en el acceso a la vivienda de más del 40 % de los hogares del estado, que conviven con animales de compañía?
2. ¿Dispone el Gobierno de datos o estudios sobre el número de personas o unidades de convivencia que han visto dificultad o impedido el acceso a una vivienda de alquiler por tener animales de compañía y sobre el porcentaje de ofertas de alquiler que excluyen a personas con animales de compañía?
 3. ¿Ha analizado el Gobierno la posible relación entre las dificultades de acceso a la vivienda de alquiler y los casos de cesión, renuncia o abandono de animales de compañía?
 4. ¿Valora el Gobierno la posibilidad de impulsar una modificación normativa para limitar o condicionar las prohibiciones generales de animales de compañía en los contratos de arrendamiento, salvo en casos debidamente justificados?
 5. ¿Tiene previsto el Gobierno impulsar medidas que permitan equilibrar los derechos de las personas arrendatarias con animales de compañía y las garantías de las personas propietarias, como mecanismos de aseguramiento o cobertura de daños?
 6. ¿Prevé el Gobierno incorporar criterios que no excluyan a las familias que conviven con animales de compañía del parque de vivienda pública, social o protegida?
 7. ¿Considera el Gobierno que la posibilidad de excluir potenciales arrendatarios únicamente por la tenencia de animales de compañía es coherente con el reconocimiento legal de los animales como seres dotados de sensibilidad y con las políticas públicas de fomento de la tenencia responsable y de prevención del abandono animal?
 8. ¿Ha analizado el Gobierno la regulación existente en otros países de la Unión Europea en relación con la tenencia de animales de compañía en viviendas de alquiler con el fin de adoptar modelos similares a los existentes en Francia, Alemania o la Región de Bruselas, que limitan las prohibiciones generales de animales de compañía en las viviendas de alquiler y exigen una justificación objetiva para restringir su tenencia?

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
SECRETARÍA GENERAL
REGISTRO GENERAL

11 JUN. 2026 13:05:22

Entrada **118745**

Preguntas escritas al Govern espanyol

Competencia	Otros Expedientes
Tipo Expediente	300-Escrito en lengua española distinta del castellano, oficial en Comunidad Autónoma (art. 92.1)

Fdo.: Etna ESTREMS FAYOS
Diputada

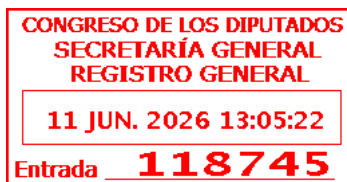
GP Republicà
Carrera de San Jerónimo, 40, 5a pl.
28071 Madrid
Centraleta. Telf. 91 390 59 95
c/e: administracioerc@congreso.es
Prensa. Telf. 91 390 56 87
c/e: premsaerc@congreso.es

A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

La Diputada **Etna Estrems Fayos** del Grup Parlamentari **REPUBLICÀ**, a l'empara del que es disposa en l'article 185 i següents del Reglament de la Cambra, formula al Govern espanyol les següents preguntes, **sol·licitant la seva resposta per escrit.**

Congrés dels Diputats, a 11 juny de 2026

Etna Estrems Fayos
Diputada
G.P. Republicà

GP Republicà
Carrera de San Jerónimo, 40, 5a pl.
28071 Madrid
Centraleta. Telf. 91 390 59 95
c/e: administracioerc@congreso.es
Premsa. Telf. 91 390 56 87
c/e: premsaerc@congreso.es

La convivència amb animals de companyia constitueix una realitat social plenament consolidada a l'Estat espanyol. Segons les darreres dades disponibles, més del 40% de les llars conviuen amb almenys un animal de companyia, una xifra que representa milions de persones per a les quals els animals formen part del seu entorn familiar i afectiu. Aquesta realitat ha experimentat un creixement sostingut durant les darreres dècades i s'ha convertit en un element estructural de la vida quotidiana d'una part molt significativa de la població.

Aquesta evolució social ha tingut també un reflex en l'àmbit normatiu. En els darrers anys, tant l'ordenament jurídic estatal com les polítiques públiques han avançat cap a un major reconeixement dels animals de companyia, culminant amb la seva consideració legal com a éssers dotats de sensibilitat. Aquest canvi respon a una demanda social àmpliament compartida i ha comportat l'adopció de noves mesures orientades a promoure la tinença responsable, la protecció dels animals i la prevenció de l'abandonament.

Tanmateix, malgrat aquesta evolució social i jurídica, moltes persones continuen trobant dificultats per accedir a un habitatge de lloguer pel simple fet de conviure amb animals de companyia. En un context marcat per l'escassetat d'oferta i l'increment sostingut dels preus de l'habitatge, la negativa de nombrosos propietaris i intermediaris immobiliaris a acceptar animals esdevé una barrera afegida que restringeix encara més les opcions residencials disponibles per a una part important de la ciutadania.

Aquesta problemàtica ha adquirit una rellevància creixent en el debat públic. Durant els darrers mesos, diversos mitjans de comunicació s'han fet ressò de les dificultats que afronten moltes famílies per trobar habitatges de lloguer que admetin animals de companyia, així com de les conseqüències personals i socials que se'n deriven. En territoris amb una elevada tensió residencial, aquesta situació resulta especialment greu, ja que redueix de manera significativa les possibilitats d'accedir a un habitatge adequat.

GP Republicà
Carrera de San Jerónimo, 40, 5a pl.
28071 Madrid
Centraleta. Telf. 91 390 59 95
c/e: administracioerc@congreso.es
Premsa. Telf. 91 390 56 87
c/e: premsaerc@congreso.es

Al mateix temps, les entitats de protecció animal i els professionals del sector assenyalen que les dificultats relacionades amb l'habitatge constitueixen una de les causes recurrents de cessió forçada d'animals i, en alguns casos, d'abandonament. Aquesta realitat genera un impacte negatiu tant sobre el benestar dels animals com sobre les persones que es veuen obligades a renunciar a la convivència amb ells per motius estrictament residencials.

Malgrat tot això, la regulació actual dels arrendaments urbans a l'Estat espanyol, en el marc de la Ley de Arrendamientos Urbanos, permet la inclusió de clàusules contractuals que prohibeixen la tinença d'animals de companyia en habitatges de lloguer, així com la possibilitat que les persones propietàries excloguin potencials arrendataris per aquest motiu.

Aquesta situació contrasta amb l'evolució social i normativa descrita i planteja interrogants sobre l'adequació de l'actual marc regulador a una realitat cada vegada més estesa. Així mateix, genera possibles situacions de desigualtat en l'accés a l'habitatge i d'inseguretat jurídica per a les persones arrendatàries.

D'altra banda, diversos països del nostre entorn europeu han desenvolupat models més equilibrats que limiten les prohibicions generals relatives als animals de companyia o exigeixen que aquestes estiguin degudament justificades. Per exemple, França reconeix legalment el dret dels arrendataris a conviure amb animals de companyia en els habitatges destinats a residència habitual, de manera que les prohibicions generals incloses als contractes d'arrendament són considerades inaplicables. A Alemanya, els tribunals han limitat la possibilitat d'establir prohibicions generals d'animals de companyia, exigint una valoració cas per cas que tingui en compte les circumstàncies concretes de l'habitatge i de l'animal. Al Regne Unit la reforma recent del lloguer estableix que els propietaris no poden rebutjar de manera irraonable les sol·licituds dels arrendataris per tenir animals de companyia. El sistema passa de la prohibició general a l'obligació de justificar la negativa.

GP Republicà
Carrera de San Jerónimo, 40, 5a pl.
28071 Madrid
Centraleta. Telf. 91 390 59 95
c/e: administracioerc@congreso.es
Premsa. Telf. 91 390 56 87
c/e: premsaerc@congreso.es

Aquestes experiències mostren que és possible compatibilitzar els drets de les persones propietàries amb els drets i necessitats de les persones arrendatàries que conviuen amb animals.

Per tot això, resulta pertinent analitzar si la normativa vigent respon adequadament a la realitat social actual i si cal impulsar mesures que permetin garantir un equilibri més adequat entre el dret a l'habitatge, la tinença responsable d'animals de companyia i els drets de les persones propietàries.

Per tot això, es formulen les següents preguntes al Govern:

1. És conscient el Govern de l'impacte que les clàusules de prohibició d'animals de companyia en els contractes de lloguer tenen en l'accés a l'habitatge de més del 40% de les llars de l'estat, que conviuen amb animals de companyia?
2. Disposa el Govern de dades o estudis sobre el nombre de persones o unitats de convivència que han vist dificultat o impedit l'accés a un habitatge de lloguer pel fet de tenir animals de companyia i sobre el percentatge d'ofertes de lloguer que exclouen persones amb animals de companyia?
3. Ha analitzat el Govern la possible relació entre les dificultats d'accés a l'habitatge de lloguer i els casos de cessió, renúncia o abandonament d'animals de companyia?
4. Valora el Govern la possibilitat d'impulsar una modificació normativa per limitar o condicionar les prohibicions generals d'animals de companyia en els contractes d'arrendament, excepte en casos degudament justificats?
5. Té previst el Govern impulsar mesures que permetin equilibrar els drets de les persones arrendatàries amb animals de companyia i les garanties

GP Republicà
Carrera de San Jerónimo, 40, 5a pl.
28071 Madrid
Centraleta. Telf. 91 390 59 95
c/e: administracioerc@congreso.es
Prensa. Telf. 91 390 56 87
c/e: premsaerc@congreso.es

de les persones propietàries, com ara mecanismes d'assegurament o cobertura de danys?

6. Preveu el Govern incorporar criteris que no excloguin les famílies que conviuen amb animals de companyia del parc d'habitatge públic, social o protegit?
7. Considera el Govern que la possibilitat d'excloure potencials arrendataris únicament per la tinença d'animals de companyia és coherent amb el reconeixement legal dels animals com a éssers dotats de sensibilitat i amb les polítiques públiques de foment de la tinença responsable i de prevenció de l'abandonament animal?
8. Ha analitzat el Govern la regulació existent en altres països de la Unió Europea en relació amb la tinença d'animals de companyia en habitatges de lloguer per tal d'adoptar models similars als existents a França, Alemanya o la Regió de Brussel·les, que limiten les prohibicions generals d'animals de companyia en els habitatges de lloguer i exigeixen una justificació objectiva per restringir-ne la tinença?